

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 22. Thomæ de Coronatione querelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

omnes Londini ad sunt Episcopi & Abbates Sæcul. XII.
 ex tota Anglia, Comites, Barones, Vice-A. C. 1170.
 comites, Præpositi & qui in illa gente

Aldermanni vocantur, timidi omnes,
 cum nescirent, quo consilio venire
 iussi essent. Sequentē Dominica, vi-
 gesima prima Junii Rex filium suum, quem
 ex Normannia eadem septimana accer-
 siverat, Equitem creat, ac Westmona-
 sterii Regem ungi & coronari jubet. Ei
 Rogerius Archiepiscopus Eboracensis,
 Episcopis Londinensi, Saresberien-
 si, & Rosensi assistentibus, manus imposuit,
 licet hi reclamarent, & dicerent, factum
 hoc iuribus Ecclesiæ Cantuariensis,
 Metropolis suæ, nocere non debere.
 In convivio deinde Filio coronato Rex
 parens cibos ministrans dicebat, jam se
 non amplius Regem esse. Ceterum Rex
 filius ad annum ætatis decimum quin-
 tum pervenerat, cui pater viros a con-
 siliis dedit, quos Thomæ Archiepiscopo
 acerrime invidiosos noverat. Ipse his actis
 mare trajecit Colloquio cum Rege Fran-
 ciæ ad Festum S. Magdalenæ adfuturus.

vit. ep. 335

vit. c. 311

§. XXII.

Thomæ de coronatione querelæ.

Ubi fama ad Thomam pertulit, coro-
 natum fuisse Henricum juniorem,
 vehementer indolens, datis ad Papam
 suosque Romæ amicos literis amare con-

Yy 4

que-

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

3. ep. 16.

questus est. Sed & alia indignationis causa præcesserat, quod nimirum Archiepiscopus Rotomagensis Episcopum Londinensem ab excommunicatione absolvisset, dicens, id ut faceret sibi incubuisse ex mandato Pontificis, nempe vi illius epistolæ decima nona Januarii datæ, in qua legebatur; si spes certa securæ pacis arrideret, posse Archiepiscopum excommunicatos a Censura liberare. Hac de re Thomas apud Archiepiscopum conquestus arbitratur, ipsum potestate sua majora egisse, quod conditionem in Mandatis Pontificiis appositam non servasset. Conjuncta igitur utraque querelarum causa Thomas Alberto Cardinali scripsit in hunc modum.

5. ep. 3.

5. ep. 19.

5. ep. 20.

Utinam, amicorum carissime, potius auribus tuis audire, quam per epistolam meam discere, posses, quæ hic locorum, ingenti Ecclesiæ Romanæ probro & dedecore, sparguntur. Nuncii nostri, ultimo Romam missi, aliquid consolationis in Papæ epistolis attulisse videbantur. Sed hæ nullæ effectæ sunt aliis epistolis, quarum auctoritate Episcopi Londinensis & Saresberiensis a censura absoluti sunt. Nescio, quo fato Romæ semper contingat, ut Barabbas liber dimittatur, & Jesus Christus crucifigatur. Ejusdem Curia Romanæ voluntate tempus proscriptionis nostræ usque
ad

ad finem anni sexti protractum. Romæ ^{Sæcul. XII.} pauperes & exules damnantur, & ideo ^{A. C. 1170.} damnantur, quia pauperes & sine viribus sunt. Contra absolvuntur Sacrilegi, latrones, fures, quos nec ipse S. Petrus posset absolvere. Hæc magna fiducia affirmit, quia Jesus Christus præcipit tunc solummodo peccatores absolvi, cum convertuntur & pœnitentiam agunt. Romæ autem absolvuntur nulla ^{Luc. 18. 3. 4.} injuncta rerum ablatarum restitutione. Quin, quod pejus est, Legati Regis, spoliis nobis & Ecclesiæ nostræ detractis, Cardinales & Curiam Papalem corrumpunt. Et infra: Nolo amplius querelis meis Romanam Curiam fatigare. Illuc convolent illi, qui postea inde redeuntes, Justitia pedibus conculcata, triumphant. Utinam non tam sæpe in perniciem hominum innocentium, sed infelicitum, iter Romam susceptum fuisset! Eadem animi amaritudine occupatus Gratiano, qui anno superiore in Franciam cum Legati ^{ep. 21.} potestate venerat, scripsit.

S. Thomæ in exilio socii quoque, datis ^{ep. 22. 23.} ad Albertum Cardinalem & ad Gratianum literis, queruntur, quod nimia fuisset Papæ in Regem Angliæ indulgentia. Et Thomas ad ipsum Papam ^{34.} scribens, ei Regis ejusdem ingenium & indolem exhibet, quæ facilius metu & rigore, quam lenitate vinceretur.

Yy 5 Tan-

Sæcul. XII. Tandem Guilielmus Archiepiscopus Senonensis data ad Papam epistola dicebat; A.C. 1170. Regem Franciæ & totam Ecclesiam Gallicanam scandalum accepisse ex hoc exemplo S. Sedis, ubi Satana in libertatem dimisso Jesus Christus adhuc crucifigeretur. Queritur deinde, quod unctio Henrici junioris peracta sit, non sine ludibrio Ludovici Regis, cujus filia huic Principi desponsata in illa coronatione fuisset præterita. In fine epistolæ Papam hortatur, ut Episcopis, qui id ausi fuissent, impunitum non abire sineret. Papa responso ad Archiepiscopum Senonensem dato non negat, Episcopum Londinensem suo jussu fuisse absolutum, de Consecratione Henrici junioris nullam facit mentionem, sed Archiepiscopo Senonensi præcipit, ut ipse Archiepiscopum Rotomagensem & Episcopum Nivernensem ad implenda mandata accepta compelleret.

ep. 26.

§. XXIII.

Pax inter Regem & Thomam.

Priusquam vero Papa hoc responsum dedisset, quin etiam antequam epistolas modo memoratas accepisset, pacem Rex Angliæ & Archiepiscopus Cantuariensis inierant. Præsul præcipuas hujus pacis condiciones in amplum Commentarium retulerat, quem Episcopo Niver-